

Městská knihovna
Zápotočského 102
359 01 Hranice n. Mor.

Z P R A V O D A J

města Hranic a lázní Teplic n. B.

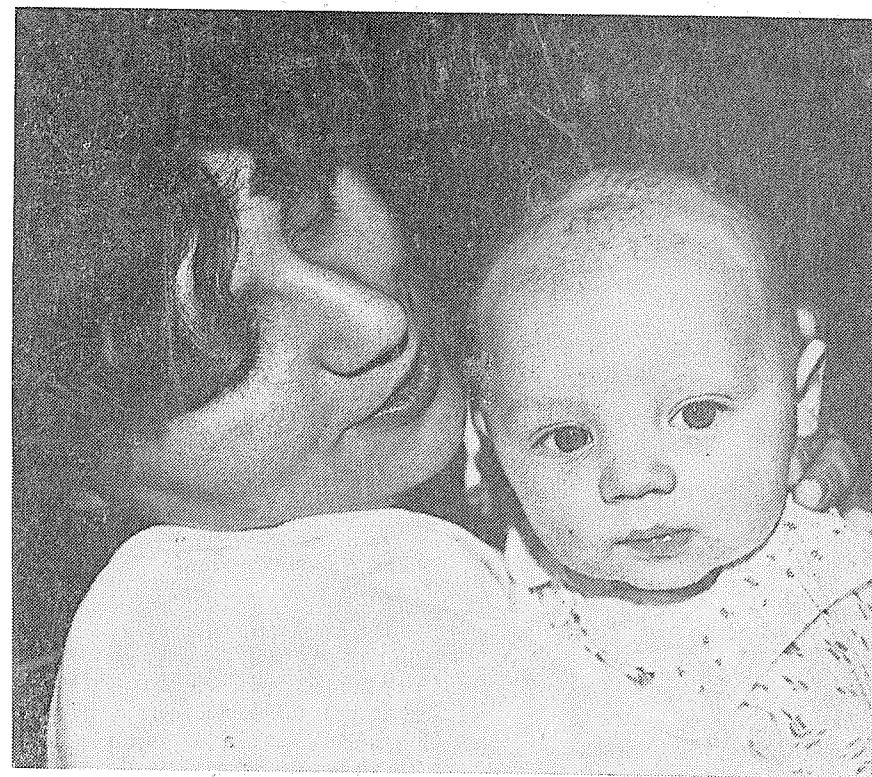
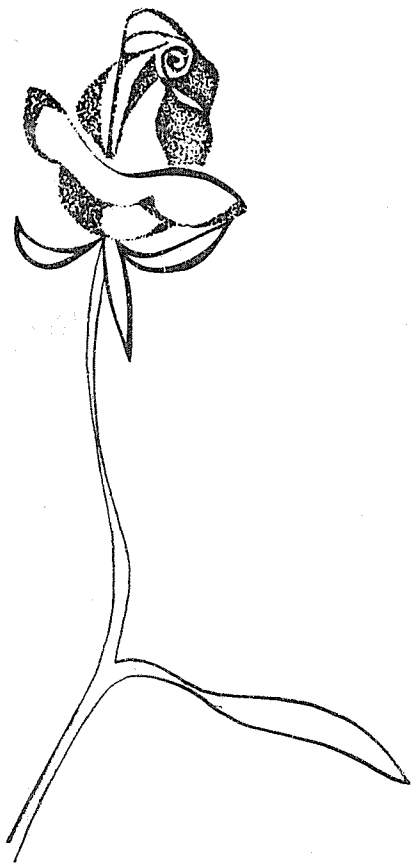

Foto Zdeněk Palacký

BŘEZEN 1989

Ročník XXXI.

Jaroslav Seifert

Maminka

(úryvek z básně)

V rodinném albu ze sametu,
jež nevešlo se na můj klín,
na stránce plné amoretů
je starý portrét mamčin.

Je v závoji, má dlouhou vlečku
a tatínkovi v čamaře,
který je nad ní u stolečku,
upřeně hledí do tváře.

Svatba a kvítí! Svatebčané,
tanec, prstýnky ze zlata!
Růžičky stuhou uvázané
tiskne si k srdci dojata.

A tmavé copy pod závojem
má třikrát kolem stočené.
Je mladá, krásná, a ten dojem
dítě už nezapomene.

PŘIPOMÍNÁME SI...

(Upozornění na některá kulturní výročí z minulosti a současnosti města Hranic a okolí).

5. 3. 1889 před 100 lety se narodil v Novém Hrozenkově **František Chmel**, akademický malíř, krajinář, dlouholetý profesor kreslení na gymnáziu v Hranicích, autor četných pohledů na Hranice a okolí a realizátor několika scénických výprav pro bývalé Beskydské divadlo. Zemřel 11. 8. 1958 v Uherském Brodě.

20. 3. 1884 před 105 lety se narodil v Olšovci **J. J. Buchal-Neustopovský**, lestmistr. V letech 1917–34 působil v Bukovině, v Nehoji a Besarábii. Byl literárně činný, napsal mimo jiné: Ze srdce lesů a hor, Z tajů lesa, Les a lidé. Zemřel 13. 7. 1964 v Praze.

26. 3. 1909 před 80 lety se narodil v Drahotuších **Cyril Bláha**, dlouholetý divadelní ochotník, herec a režisér, organizátor ochotnického divadla na Hranicku.

29. 3. 1884 před 105 lety zemřel v Dolanech **P. Jan Stáhal**, průkopník moderních směrů včelařství. Zabýval se chovem včely kyperské, je autorem mnoha odborných článků v našich i zahraničních časopisech. Narodil se 14. 12. 1811 v Hranicích.

Naše město od Mnichova po počátky okupace

Smutná výročí, jejichž padesátiletí vzpomínáme, se projevila i v našem městě v osudných letech 1938–1939. Město se po Mnichovu opravdu ocitlo na hranicích, které mu byly nejbližší za „Skalkou“. Jak píše tehdejší kronikář města Emil Cigánek, ředitel gymnázia v letech 1912–1933, „už, už se čekalo, kdy se v záboru ozvou Hranice, ale zastavilo se to před námi“. Zato se v záboru ocitly ryze české obce tehdejšího hranického okresu; Střítež n. L., Partutovice, Jindřichov, Spálov a Luboměř s osadou Heltínovem.

Brzy po ohlášení přijetí hanebného diktátu zaplavili město uprchlíci od Opatova až po Nový Jičín, takže zakrátko byla v Hranicích obsazena všechna volná místa i se skladištními prostorami. Zvlášť smutným dojmem působila ustupující armáda. Útočiště v Hranicích hledaly tehdy i úřady a to krajský soud, okresní úřad a finanční úřady z Nového Jičína a též tamní české školy. Působilo to tím tísnivěji, protože prvé informace hovořily o tom, že Novojičínsko zabíráno nebude. Brzy se městem začínaly šířit též zprávy uprchlíků o poměrech v zabíraném pohraničí a o řádění henleinovských ordnerů. Že nejsou přehnané, měli občané našeho města brzy možnost uvidět, když do Hranic uprchl z Partutovic řídicí učitel Josef Tesařík, ordnery tělesně ztýraný, jemuž bylo navíc důrazně připomenuto, „aby se do obce nevracel, ježto jeho bezpečnost nelze zaručiti“. Úřady z Nového Jičína brzy následovala i tamní tabáková továrna.

Tísnivá nálada občanů byla vystřídávána projevy nevěle vůči příslušníkům mocností, které nás v Mnichově nechali na holičkách. Výrazem této nálady je Cigánkův zápis v kronice o návštěvě tří cizích novinářů, kteří v průvodu našeho tiskového ataše navštívili hotel Brno, kde si objednali zvláštní jídla „podle místních zvyků“. Bylo jim vyhověno, ale pak průvodce naznačoval hostinskému, že žádal příliš mnoho. Kronikář celou věc komentoval takto. „Měli jsme cizince, kteří pro nás nehnuli prstem a schvalovali, co nám bylo diktováno, ještě hostit“?

Posměchem byly zato stíhány hromadné nákupy Henleinových a Hitlerových ctitelů ze zabíraných vesnic v posledních dnech. Cigánkovou zásluhou došel zvětšení výtečník, jenž si v tehdejší Baťově prodejně koupil dvanáct párů bot. „Lidé se smáli, že je do smrti nevychodí a kdo je po něm zdědí, když má tak velikou nohu?“ 10. a 11. října došlo k záboru Potštátska a Bělotínska i výše uvedených ryze českých obcí. V souvislosti s tím se opět objevily v Hranicích zprávy, že deputace hranických místních nacistů požadovala u generála Brauchitsche v Potštátě, aby do zabíraného území byly pojaty i Hranice. Dusnou atmosféru říjnových dní osudného roku ještě zvýšilo oznámení, že 28. říjen, jindy tak slavný, je pracovním i vyučovacím dnem.

Návrhy některých zástupců města, aby se v Hranicích umístil krajský soud a našla tu svou novou existenci též zmíněná tabáková továrna, nebyly rovněž realizovány. Pouze vojenské reformní reálné gymnázium bylo z Moravské Třebové přestěhováno do vyprázdněné akademie. Občané našeho města jistě tehdy netušili, že v řadách studentů tohoto ústavu se v Hranicích objevil i syn pozdějšího kolaboranta — protektátního ministra školství Emanuela Moravce. Igor (za okupace Ige) Moravec bojoval později jako příslušník SS v nacistické armádě a o jeho neslavném konci přinesly před nedávnem rozsáhlou informaci Družstevní noviny. Rovněž memorandum za vrácení českých obcí Hranicka republiky mělo tehdy aspoň částečný úspěch v případě Stříteže n. L., Jindřichova a Partutovic. 23. listopadu se v těchto vrácených obcích i za tak stísněných poměrů konaly oslavy za přítomnosti zástupců armády, úřadů i obyvatelstva, z okolí. Do dějin Cigánkovou zásluhou vešla neznámá žena, která rázně zkrotila henleinovského posměváčka, jenž se tyto oslavy snažil poznámkou o guláši zlehčit. „Tam budou husy, kačeny, vepřová pečeně, guláš je jenom pro Němce v rajchu“, tak zní výrok neznámé, zachycené Cigánkem v jeho vzpomínkách ke kronice.

Smutnou skutečností doby byla, jak známo, fašizace veřejného života. I v našem městě se po zákazu KSČ projevila prohlídkami v bytech komunistických funkcionářů, které však vykazaly jen pramalý úspěch. Ze situace, kromě místních nacistů, těžily též fašistické elementy, sdružené kolem pověstné Vlajky, a tak se v našem městě v této době objevily na různých místech antisemitské letáky, čišící rasovou nenávistí a zarážejících primitivností svého obsahu. Rovněž došlo v Hranicích ke splnutí buržoazních stran a části národních socialistů v nové straně Národní jednoty. Její celková činnost v Hranicích se projevila především nechtivými tahanicemi o to, kdo obsadí místo starosty města, protože jeho ponechání osobě Františka Čajky, ředitele měšťanských škol, bylo vedoucími špičkami Národní jednoty pokládáno za „politicky neúnosné a novým politickým poměrem neodpovídající“. (K tomu jen poznamenejme, že týž byl jednou z posledních obětí okupace a svou odbojovou činnost zaplatil umučením ve smutně proslulém koncentráku Mauthausenu). I jinak se funkcionáři „nové“ strany dokázali v Hranicích „proslavit“ udáním neznámého občana, který se 9. ledna 1939 v tehdejším sokolském kině Olympia neovládl a ministerského předsedu Rudolfa Berana při promítání žurnálu s jeho projevem, zesměšnil zamečením. Přes nařízené pátrání okresním úřadem, zůstal však pachatel našťestí nezjištěn.

Víme, že novému Česko-Slovensku vyhradil nacistický „vůdce a říšský kancléř“ jen epizodní existenci a také v našem městě v noci na 15. března 1939 ohlásila trubka na náměstí hitlerovskou okupaci zbytku Čech a Moravy. Narychlo sestavené oznámení a později též vyhláška okresního úřadu zprávy ke klidu s tím, že každý odpor bude krvavě potřen. Brzy se i v Hranicích objevila nacistická válečná mašinerie a hitlerovští okupanti byli horlivě pozdravováni hloučkem místních nacistů v jejich řadách se objevili i ti, kteří se donedávna tvářili jako nejloajálnější občané. Místní jejich pohlaví šířili dokonce zprávy, že „vůdce“ navštívil i Hranice, ale ten, jak píše kronikář, „netoužil spatřit skrovný hlouček svých ctitelů“. I v Hranicích na náměstí se umístila vojenská kuchyně a mínila sytit hladovějící. Její „výzvu k pohostinství“ přijalo, podle kronikáře, jen

„několik stvůr a slečinky německé v lidových úborech“. Soudobý ostrý snímek, nedávno umístěný na jednom z panelů výstavy ZO SNB „Naše město v boji proti fašismu“, dobře zachytil místního nacistického funkcionáře, jak se na náměstí příčinlivě krmí s ošňůrkovaným kloboukem na hlavě. Prvé dny okupace byly i v našem městě provázeny tehdy obvyklými jevy, jako byly hromadné nákupy v obchodech při kursu marka — deset korun. Podle výpovědi jednoho ze současníků, se šunka, vystavená tehdy v obchodě u radnice, nedokázala 15. března osudného roku, zásluhou příslušníků hitlerovského Wehrmachtu, dožít poledne. Hranickou „specialitu“ v těchto dnech však bezesporu tvořil zábor a systematické vykrádání objektů akademie. Hloučky zfanatizovaných hitlerovských výrostků začaly tehdy rovněž rozpoutávat teror proti žakovskému obyvatelstvu a zamalovávaly firmy u židovských obchodů. Jakými cestami se okupanti míní ubírat, o tom svědčí výslech Vladimíra Pavezky, pozdějšího účastníka odboje v zahraničí a syna v r. 1943 popraveného hranického odbojáře Huberta Pavezky. Již 18. března se u okresního úřadu v Hranicích musil ospravedlnovat z obvinění, že za Mnichova 1938 měl na Bruntálsku zastřelit několik Němců. Ve skutečnosti však šlo o nekrvavý incident, zapříčiněný vstupem henleinovce do zakázaného prostoru u skladiště v Horním Benešově.

I pro naše město začínalo tehdy tragické období více jak šestileté okupace, které si v Hranicích a v tehdejších hranickém soudním okrese, vyžádalo životy 453 občanů. Konec utrpení přineslo až osvobození města Sovětskou armádou 8. května 1945. S čím vším byla okupace spojena, ukázala již vzpomínutá nedávná výstava. Jak ona, tak i tato vzpomínka padesátiletí smutných událostí, ukazují na aktuálnost boje proti fašismu, který představuje nejen nejtemnější období v našich novodobých dějinách, ale i nejhrůznější a nejkrvavější období v dějinách lidstva vůbec.

PhDr. Ivan Krška

Prameny: kronika města Hranic 1938—39 s přílohami. OÚ Hranice — pres. spisy 1938—39. ONV Hranice — os. spis J. Tesaříka. VRRG Hranice — katalogy. — KSNJ Hranice — akta 1939.

Kapitoly z kulturní historie města Hranic

PhDr. Bohumír Indra

HRANICKÝ AKAD. MALÍŘ ALOIS HRDLIČKA 1862—1940

V roce 1922 se vrátil do Hranic po 22 letech pobytu a práce ve Spojených státech amerických akademický malíř Alois Hrdlička, již 60 letý, aby tu pak ještě řadu let pracoval jako malíř až do své smrti v r. 1940.

Alois Hrdlička se narodil v Hranicích 26. února 1862, jeho narození není však zapsáno v rodné a křestní matrice hranické fary. Byl pokřtěn až 6. března 1862 na jméno Alois Alexander Hrdlička ve farním kostele ve Špičkách u Hranic jako nemanželský syn Anny Hrdličkové, dcery Josefa Hrdličky, patentálního vojenského invalidy z Bělotína a jeho manželky Anny Litschmannové z Lučic. Jméno otce není uvedeno. Špičský farář v zápise křtu uvedl, že křtěnec patří do Hranic, že však pokřtění dítěte bylo bráněno hranickým duchovenstvem, a všechny údaje zapisuje jen podle ústního sdělení porodní báby Anny Šejdové z Hranic čp. 375, u níž se dítě narodilo. Křest dítěte v Hranicích byl odmítnut pro nepravdivé údaje o matce dítěte. Matkou byla Antonie Konečná, vdova po obchodníku Františku Konečném, zeměřelém v prosinci r. 1858, majiteli domů čp. 8 a 9 na náměstí, s nímž měla již dva syny Rajmunda a Gustava. Oba domy byly zapsány Konečným jeho nezletilým dvěma synům, vdově vyhrazeno doživotní užívací právo. Už starší

nemanželský syn Antonie Konečné, narozený 11. února 1860 v Hranicích, rovněž v domě porodní báby Anny Svejtové v čp. 375, pokřtěný v Hranicích na jméno Josef Valentin Hrdlička, byl v hranické farní matrice zapsán jen podle ústního sdělení Svejtové jako nemanželský syn Marie (!) Hrdličkové, dcery týchž rodičů. Hrdličková patrně sloužila u Antonie Konečné, nebyla však matkou obou dětí. Jméno otce Josefa a Aloise Hrdličky se dovidáme až později ze žákovských katalogů hranického reálného gymnázia a po více než dvaceti letech z katalogů žáků vídeňské akademie výtvarných umění. Byl jím Ulrych Josef Hájek, středoškolský profesor, bydlící v domě čp. 8 vdovy Konečné, který působil pravděpodobně na nově založené c. k. vojenské dělostřelecké akademie v Hranicích, přeložené do Hranic r. 1858 z Olomouce.

V letech 1871 až 1874, kdy oba chlapci Josef a Alois Hrdličkové studovali na reálném gymnáziu v Hranicích, bydleli u rodičů v domě čp. 9 na náměstí, Hájek byl v té době již pensionovaný profesor. V r. 1872 převzali oba domy čp. 8 a 9 zletilí synové Františka Konečného, Rajmund a Gustav. V prosinci téhož roku vystoupil Josef Hrdlička z II. třídy gymnázia v Hranicích a přestoupil patrně na měšťanskou školu. Pozdější jeho životní osudy neznáme, odešel patrně do Vídně. Mladší Alois Hrdlička dokončil tři třídy hranického gymnázia v pol. roku 1874. V roce 1873 koupil oba domy čp. 8 a 9 na náměstí od bratra Gustava Rajmund Konečného, ženatý s Rozálií Winklerovou, dcerou soukenického fabrikanta v Krnově.

Alois Hrdlička odešel po dokončení 3 tříd gymnázia v Hranicích na doporučení profesora kreslení Jana Pinkavy do Vídně, kam se potom přestěhovali i jeho rodiče, a studoval pak jeden rok na soukromé malířské škole u akad. malíře Josefa Macholda, rodáka z Horního Benešova u Bruntálu, profesora na vojenské škole ve Vídni, Studium u něho zprostředkoval Hájek. Podle Hrdličkova životopisu v katalogu žáků vídeňské akademie výtvarných umění, pracoval pak řadu let jako řeznický pomocník ve Vídni—Mähringu, kde bydlel, patrně po smrti Hájkově, kdy matka jej nemohla na studiích dále podporovat. **Až v roce 1890—91 začal Hrdlička opět studovat jako host u profesora Kristiána Griepenkerla všeobecnou malířskou školu na vídeňské akademii umění.** Potom však studia opět na řadu let přerušil, a dokončil je teprve v letech 1898 až 1900 ve speciální malířské škole krajinářské malby, vedené profesorem Františkem Rumplerem, dobrým malířem portrétů, žánrů a krajin na vídeňské akademii. Dokončení studií na akademii ve Vídni umožnila mu jeho manželka Marie Konečná, dcera hranického měšťana Rajmunda Konečného a Rozálie Winklerové, narozená 6. července 1873 v Hranicích v domě čp. 9 na náměstí. Hrdlička se s ní oženil v devadesátých letech ve Vídni. Malá naděje na malířské uplatnění v Rakousku, víra v lepší pracovní podmínky v Americe i nechuť vrátit se do Hranic, vedly Hrdličku s manželkou roku 1900, že po prodeji obou domů čp. 8 a 9 na náměstí v Hranicích německému kavárníkovi Karlu Kerfellnerovi **odjeli do Spojených států.** Hrdlička působil tam nejdříve nějaký čas jako profesor kreslení na škole, potom se usadil s manželkou v New Yorku, kde maloval dekorace pro divadla, portréty i krajinné obrazy. Po několika letech **uspořádal soubornou výstavu svých obrazů v městě Saint Louis** na řece Mississippi ve státě Missouri, účastnil se pak i jiných výstav, zejména **na světové výstavě v Torihawnu ve státě Oregon**, na níž vzbudil pozornost velký jeho obraz Washington v bitvě u Monmouthu.

Po skončení světové války a zřízení Československé republiky se Hrdlička s manželkou vrátili do rodných Hranic, koupili domek v Trávnické ulici čis. 31 (nyní čp. 27) a Hrdlička se pustil do nové práce. Přivezl s sebou také více olejomalb s americkými náměty. Maloval krajinné a žánrové obrazy s hranickými i beskydskými náměty, portréty osob aj. **V roce 1927 uspořádal v Moravské Ostravě v Domě umění od 2. dubna do 8. května soubornou výstavu více než 45 svých obrazů z doby pobytu v Americe i nových olejů a akvarelů s náměty z Hranicka a Pobečví i několika portrétů.** Deset obrazů na výstavě prodal. K výstavě vydaný katalog neobsahuje, bohužel, soupis a popis jednotlivých jeho obrazů. Ostravské-

mu uměleckému kritikovi kulturního měsíčníku Černá země se nelíbily Hrdličkovy oleje žánrových obrazů a vytýká mu „amerikánský“ způsob malby „propracovaných až do nejmenších podrobností, komponovaných tak, aby se líbily běžnému vkusu málo umělecky náročných Američanů“, lépe hodnotí Hrdličkovy akvarely, čínici však prý dojem zvětšených pohlednic. Zato chválí **Hrdličkův portrét** a dva další vystavené portréty, které ukazují, co dovede, oprostí-li se od „amerikánského vlivu“.

Hrdlička se v témže roce 1927 **zúčastnil také Krajinské výstavy Pobečví v Hranicích**, konané od 17. července do 15. srpna, a vystavil na ní několik svých obrazů ve skupině malířů z Pobečví. Jeho **návrh na výstavní plakát**, představující pohled na město Hranice s příslušným textem výstavy, po stranách vlajcí Československé prapory na stožárech, **získal ocenění a byl použit pro barevnou výstavní pohlednici, vydanou výstavním výborem.**

V téže době byly některé jeho krajinné a žánrové obrazy s hranickými náměty barevně reprodukovány v **serii pohlednic, jež vydal papírník a knihkupec V. Bouda**, který měl obchod na Dolním podloubí a stánek v lázních Teplicích n. B. Jsou to např. celkový pohled na město Hranice, malovaný od Bílého kamene, v popředí se zděným nábrežím řeky Bečvy, pohled na hranický Kostelíček v ohradní zdi hřbitova, obraz Týdenní trh na východní straně náměstí u kostela, zaplněný venkovskými povozy, kupujícími a prodávajícími lidmi, pohled do Hřbitovní ulice od sochy P. Marie, se starým rožním domem, zdobeným sgrafitovou výzdobou, oživený opět početnými postavami chodců, dvě dívky v popředí zobrazeny dokonce v národních krojích. Snad byly vydány i další barevné reprodukcce Hrdličkových obrazů s náměty z Hranic, Teplic n. B. aj., které jsem neviděl a neznám.

Jako hranický patriot a člen Spolku pro zachování Kostelíčka u Hranic, namaloval Hrdlička v r. 1929 a daroval pro výklenky staré obnovené kamenné ohradní zdi hřbitova u Kostelíčka **dua obrazy, olejomalby** malované na americkém impregnovaném dřevě, jež pak byly v r. 1930 umístěny do výklenků hřbitovní zdi. Představují sedícího rajhradského **mnicha Jurika**, zakladatele města Hranic, písčícího v knize, v pozadí hranický Kostelíček, druhý obraz malovaný na způsob oltářních obrazů, představuje **klečící a modlící se Maří Magdalenu**. Oba obrazy, dnes značně poškozené, jsou spolu s Hrdličkovým pohledem na Kostelíček barevně kvalitně reprodukovány na křídových přílohách Ročenka Spolku pro zachování hranického Kostelíčka, vydané r. 1930 po dokončení oprav Kostelíčka, s doslovným otiskem všech listin, nalezených při opravě v báni Kostelíčka r. 1929.

Akad. malíř Alois Hrdlička zemřel v Hranicích ve svém domku v Trávnické ulici č. 31 dne 7. prosince 1940 ve věku 78 let a byl pochován na městském hřbitově u zadní ohradní zdi v hrobě čis. 187. V oznámení o jeho úmrtí a pohřbu dne 10. prosince, otištěném v hranickém týdeníku Přehled ze dne 13. prosince, je zmínka, že v Hranicích je chováno několik jeho obrazů, mezi jinými též **portrét plukovníka Julia Aujeského**, velitele pěšího pluku „Střelce Jana Čapka“ v Hranicích, zemřelého r. 1930. **Velký obraz pohledu na město Hranice**, objednaný hranickým peněžním ústavem, jehož cena se zdála být funkcionářům peněžního ústavu vysoká, daroval Hrdlička podle zprávy v Přehledu lázním Teplicím n. B., na výzdobu sálové místnosti. Obraz byl později umístěn v lázeňské jídelně. Další Hrdličkovy obrazy byly zakoupeny hranickými občany. Např. akvarel **Týdenní trh na náměstí** (60 x 40 cm) koupil restaurátor Leopold Skřídlo na Motošíně, po jehož smrti jej od jeho vdovy získal Miloš Semerád, četnický strážmistr a pozdější správce městského muzea v Hranicích.

Vdova akadem. malíře Aloise Hrdličky Marie Hrdličková zemřela v Hranicích, v Trávnické ulici dne 1. srpna 1958 ve věku 84 let a je pochována v manželově hrobě č. 187 na městském hřbitově. Podle sdělení paní Marie Hanuškové, která bydlela od r. 1938 ve společné domácnosti s manželými Hrdličkovými, **daroval**

vala paní Hrdličková před svou smrtí několik Hrdličkových obrazů městskému muzeu v Hranicích, které převzal od ní správce muzea Miloš Semerád. Byly to jmenovitě velký obraz — olejomalba „Bouře“, autoportrét akad. malíře Hrdličky, portrét Hrdličkova otce a několik dalších rodinných portrétů. Tyto obrazy nejsou umístěny a vystaveny v galerii obrazů hranických malířů v městském muzeu v Hranicích. Semerád zařídil ve svém domě čp. 359 na Třídě 1. máje dvě místnosti předního traktu 1. patra budovy jako obrazárnu, v níž umístil na 40 obrazů, z větší části ze sbírek městského muzea, které nechtěl pro nedostatek místa ve výstavní budově muzea uskladnit do naprosto nevyhovujících přízemních skladů muzea, kde by podlehl zkáze. Byly tu např. 4 velké olejomalby hranického malíře, starosty města Františka Václavíka, opatřené na dolním rámu kovovými štítky s nápisem „Franz Watzlawik 1815—1893“ a jiné obrazy starší i mladší, kromě několika obrazů, patřících Semerádovi. Co se stalo s touto obrazovou expozicí po smrti správce muzea Miloše Semeráda (zemřel 6. prosince 1970) není mně známo, zda a které obrazy, patřící městu Hranicím (tj. jeho městskému muzeu), byly vráceny městskému muzeu, ani kdo ze zástupců okresního muzea v Přerově, které vede správu a evidenci sbírek městského muzea v Hranicích, obrazy převzal, a kde nyní jsou uloženy. Týká se to také zmíněných obrazů a portrétů Hrdličkových, darovaných městskému muzeu v Hranicích jeho vdovou, kromě řady jiných obrazů, které zde neuvádím.

Několik dalších obrazů Hrdličkových je dnes v majetku rodiny paní Marie Hanuškové, která nám kromě cenných informací zapůjčila také fotografii akad. malíře Aloise Hrdličky pro reprodukci. Je to několik olejomalb, a to obrazy „Po bouři“ (100 x 70 cm), „Medvědice“ (100 x 85 cm), „Lilie“ (40 x 85 cm), „Radhošť“ (65 x 75 cm), dále několik jeho akvarelů, „Zasněžená krajina ve Fort Lee“, „Kaplička sv. Antonína u hranického Kostelíčka“, „Nádvoří hradu Helfenberg v Rakousku“. Zemřelý majitel sklenářského obchodu na náměstí čp. 87 František Vilím koupil od Hrdličky dvě rodinné olejomalby „Sedící dívka v národním kroji“ a „Krojovaná dívka s vojákem“, oba obrazy má rodina Vilímová. Také p. Václav Hapala v ulici kpt. Jaroše vlastní dvě Hrdličkovy olejomalby „Nymfa“ a „Kentaur“. Nepochybně se dochovaly v Hranicích a na Ostravsku i další Hrdličkovy obrazy, o nichž zatím nevíme.

Akademický malíř Alois Hrdlička patří svým životem a malířským dílem do řady kulturních osobností města Hranic první poloviny 20. století.

Prameny a literatura:

Matriky fary v Hranicích a ve Špičkách, pozemkové knihy města Hranic

Žakovské katalogy reálného gymnázia v Hranicích a Akademie výtvarných umění ve Vidni.

Měsíčník „Černá země“, Mor. Ostrava, roč. III/1927, s. 271.

Č. Kramoliš, Hraničtí malíři umělci. Příloha „Hranice“ deníku Národní listy, Praha, k čís. 187 ze dne 7. července 1927, vydaná ke Krajinské výstavě Pobečví v Hranicích. Tytéž životopisné údaje do r. 1927 otiskl též P. Toman, Nový slovník československých výtvarných umělců, díl I. (Praha 1947), s. 379 v hesle Alois Hrdlička.

Akad. malíř Alois Hrdlička

kol r. 1910.

Vzpomínáme 40. výročí založení PO SSM Z historie Městského domu pionýrů a mládeže v Hranicích

Městský dům pionýrů a mládeže v našem městě slaví v letošním roce své jubileum — čtvrtstoletí záslužné práce ve prospěch rozvíjení aktivit a zájmů mladé generace. Při této příležitosti chceme čtenáře Zpravodaje seznámit s bohatou činností MĚDPM.

Dům pionýrů a mládeže v Hranicích byl otevřen k 15. výročí založení PO SSM dne 24. dubna 1964 a slavnostně předán předsedou MěstNV Josefem Hlavačkou pionýrům do užívání.

Prvním ředitelem MĚDPM byl Alois Mariánek. Již v prvním roce své činnosti bylo založeno 10 zájmových kroužků — radistický, dovedných rukou, fotografický, chovatelský, maňáskový, leteckomodelářský, rybářský, stolního tenisu, trubačů a bubeníků a střelecký. V těchto kroužcích našlo uspokojení svých zájmů 158 pionýrů. V prvopočátku docházelo do kroužků 24 vedoucích ze SPŠD, SLPŠ a zdravotní školy. Později byli do funkce vedoucích zařazeni svazáci z OU Sigma, Karvisu, Karnoly a Jednoty. Zásluhou obětavých a ochotných pracovníků tohoto zařízení a pionýrských vedoucích, kterým se práce s dětmi a mládeží stala celoživotním posláním a zejména působivou a přitažlivou činností, se účast dětí a pionýrů neustále zvyšovala.

V té době značných úspěchů dosahoval maňáskový kroužek, který uspořádal velké množství představení pro děti z mateřských škol, závodů v Hranicích, ale i v okolních vesnicích. Velmi dobrou a užitečnou spolupráci navázal MĚDPM s turistickým oddílem TJ Sigma Hranice. Tím započala bohatá turistická činnost. 300 pionýrů splnilo odznak 100 jarních kilometrů III. celostátní spartakiády. Mezi zdařilé akce patřily rovněž turnaje v házené, střelecká soutěž o Štít 20. výročí osvobození ČSSR, které se zúčastnilo více než 20 družstev a 50 jednotlivců. Ve spolupráci ZO Svazarmu byl připraven první zimní branný závod.

V červnu 1966 se vybraní pionýři z Hranic zúčastnili Celostátního setkání pionýrů v Rovišti, na kterém byl přítomen první kosmonaut světa J. A. Gagarin. Jeho podpis zdobí kroniku MĚDPM.

Mezi náročnou soutěží v roce 1966—67 patřila soutěž 5 x 2 x 3 v Sovětském svazu, dlouholetý turnaj ve vybíjené PS, ve stolním tenisu mezi pionýry z Hranic, Lipníku a Olomouce, okresní finále v ledním hokeji o putovní pohár národního družstva, cyklistický pionýrský Závod míru. Velmi dobře se začala rozvíjet i letní činnost. Pionýři se zúčastnili zájezdu k Balatonu do MLR, jízdy na nafukovacích člunech na jižní Moravu, byla sjeta řeka Bečva a Morava po trase Přerov — Rohatec. Potěšily i další úspěšné akce: pionýrský stanový tábor na Rybářích, vodácké putování po řece Ohři a sportovní, turistické a branné závody a soutěže. Vybrané družstvo rybářského kroužku bylo na soustředění rybářů Severomoravského kraje, člen kroužku Jiří Dvorský byl za výborný výkon v rybolovné technice odměněn účastí na mezinárodním soustředění v NDR.

MěDPM navštívili v srpnu 1967 studenti z Francie, NSR, USA a ČSSR, účastníci Mezinárodního budovatelského tábora.

V roce 1968 byl ustaven při DPM Klub mladých Sigma, který měl 35 členů. Mladí lidé se scházeli každou středu a připravovali pro sebe i pionýry zajímavé kulturní a sportovní akce. V tomto roce vznikl v domě pionýrů neobvyklý zájmový útvar. 18 hranických dívek cikánského původu založilo cikánský dívčí klub, jehož členky projevily velký zájem o vaření. S pomocí ONV byla v MěDPM vyba-vena kuchyně potřebným zařízením. Děvčata se naučila nejen dobře vařit, ale i stolovat. Ve dnech 22. až 24. listopadu 1968 se zúčastnil kroužek mladých chovatelů se svým vedoucím, ředitelem DPM A. Mariánkem, celostátní výstavy krá-liků, drůbeže a holubů v Parku kultury a oddechu J. Fučíka v Praze. Mladí cho-vatelé — svěřenci ředitele A. Mariánka neklamali. Nejvýkonnější závodní holu-vice získala pro mladého hranického chovatele Ladislava Pospíšila pohár jako jednu z hlavních cen, do Hranic putovala i čestná cena za slepici New Hampshire. Ve dnech výstavy se konalo v Praze také setkání nejlepších mladých cho-vatelů z ČSSR. 82 chlapců a děvčat z celé republiky soutěžilo v olympiádě — sou-těži podobné televizní — Desetkrát odpověz. Také v této soutěžní části hraničtí chovatelé ukázali, že jsou dobrými žáky předního znalce a odborníka A. Marián-ka. Vítězem této celostátní soutěže se stal Jaroslav Šubert z Hranic, třetí místo vybojoval další reprezentant našeho města Ant. Rušar.

V roce 1969 vstoupil Městský dům pionýrů a mládeže do 5. roku svého ži- vota. V činnosti bylo již 15 zájmových útvarů. Největší zájem projevil pionýři o kroužky sportovní — stolní tenis, střelecký, odbíjená, gymnastika a košíková. K aktivním patřily rovněž dívčí kluby — „Zlatá lilie“ a „Šlápoty“. Za svou celo- roční dobrou, soustavnou a zajímavou činnost se dostalo delegátek na okres- ním setkání v Přerově zasloženého ocenění, v celookresní soutěži získal dívčí klub „Šlápoty“ 1. místo a klub „Zlatá lilie“ obsadil místo druhé.

V letech 1970—75 vyvíjel Městský dům pionýrů a mládeže velmi úspěšnou a příkladnou činnost. Přibývají zde nové zájmové kroužky a útvary. Jako např. že- lezniční modelářství, letecko modelářský, chemický, divadelní a recitační. Vedle pravidelné zájmové činnosti jsou organizovány v péči tohoto zařízení pro ostatní děti a mládež kolektivní hry, závody, soutěže a jiné akce zaměřené na technic- kou, přírodovědnou, tělovýchovně-brannou a turistickou činnost, na kulturně vý- chovnou oblast a společenskou zábavu, kterých se zúčastňuje 4—6 tisíc příslušní- ků naší nejmladší generace. Novou ředitelkou se stává v tomto období Jiřina Pospíšilová.

V rámci oslav 53. výročí VŘSR a 50. výročí založení KSČ, připravil dům pio- nýrů a mládeže celou řadu zajímavých politických, kulturních a sportovních akcí. Mezi ty nejhodnotnější patřily: dětský filmový festival, soutěž „Co víš o SSSR“, cyklistický Závod míru s účastí 270 dětí, okresní přehlídka STTM, účast pionýrů na mírovém ohni, „Cesta za rudou hvězdou“ na Rusavě. Na slavnostním zasedání k 50. výročí zal. KSČ převzalo 80 hranických pionýrů pionýrský šátek z NDR.

Jaroslav Rychlý

Nejlepší sportovci, kolektivy a pracovníci v tělovýchově města Hranic v roce 1988

Městský národní výbor v Hranicích hodnotí po skončení roku nejlepší spor- tovcce a kolektivy a také pracovníky v tělovýchově v Hranicích, kteří svými pří- kladnými sportovními výkony a reprezentací města přispěli k rozvoji masové tě- lesné výchovy, k propagaci sportu a tělovýchovy hlavně mezi mladou generací i k utužení svého zdraví.

Pořadí v jednotlivých kategoriích připravuje komise pro mládež a tělovýchovu MěstNV podle návrhů jednotlivých tělovýchovných jednot, škol a Svazarmu.

Žactvo

1. Jan Jeřábek — oddíl atletiky TJ Sigma. Na přeboru ČSR obsadil 6. místo v osmiboji žactva, nositel I. VT v osmiboji, I. VT ve skoku dalekém 556 cm, ve skoku o tyči 295 cm a ve výšce 170 cm. Talentovaný a všestranný atlet.
2. David Hercík — oddíl cyklistiky TJ Sigma Hranice. Na KP v časovce jedno- tlivců obsadil 1. místo, na silnici v kategorii jednotlivců 2. místo. SMP mlá- deže celkově za rok 1988 — 1. místo.
3. Petr Auda — oddíl cyklistiky TJ Sigma Hranice. Na krajském přeboru v cy- klokrosu obsadil 2. místo.
4. Michaela Nováková — atletika TJ Sigma
5. Dagmar Mikulíková — atletika TJ Sigma
6. Věra Houžvová — cyklistika TJ Sigma
7. Lenka Domesová — běh ZŠ Šromotovo nám.
8. Zdeněk Řepa — tenis, TJ Slovan Teplice
9. Hana Nováková — atletika TJ Sigma
10. Petra Hajná — atletika TJ Sigma

Dorost

1. Jana Jeřábková — cyklistika TJ Sigma. Juniorská reprezentantka ČSSR zařa- zena do přípravy na mistrovství světa juniorek v Moskvě na rok 1989 v sil- niční cyklistice. KP — čas. jednotlivců 2. místo, sil. jednotl. 2. místo. Celkově v čes. poháru žen v silniční cyklistice za rok 1988 24. místo.
2. Tomáš Adler — atletika TJ Sigma. Na přeboru ČSR 5. místo v běhu na 800 m, výkon 2.04,0 nositel I. VT Na KP 3. místo v běhu na 800 m.
3. Zbyněk Mlčák — cyklistika TJ Sigma. Na KP v časovce jednotlivců 5. místo, na přeboru ČSR v časovce jednotlivců na 17. místě, na přeboru ČSR družstev jako jeho člen 5. místo.
4. Martin Klímecký — cyklistika TJ Sigma
5. Petr Hlaváč — střelec TJ CHV
6. Miloslav Fekar — fotbal TJ CHV
7. Ivo Gocál — atletika TJ Sigma
8. Magdaléna Hašová — atletika TJ Sigma
9. Eliška Chrápková — tenis TJ Slovan Teplice

Dospělí

1. Arnošt Muck — cyklistika TJ Sigma. Přebor ČSR — družstva triatlon — 3. místo — celkově v Sm poháru 4. místo. Na běžeckém etapovém mezinárodním mírovém závodě Praha — Berlín v jednotlivcích — 9. místo, v družstvech 5. místo.
2. Rudolf Stuzka — házená TJ CHV. Je kapitán mužstva mužů a vykazuje rovnoměrnou dlouhodobou výkonnost. V oddíle pracuje s družstvem mladších žáků, které vede jako trenér.
3. Martina Vanduchová — vazbič roku 1988 MěV SSM. Všestranná sportovkyně, 3. místo v celostátním finále soutěže vazbič roku 1988 v kategorii dívek nad 18 let.
4. Ladislav Derych — oddíl fotbalu TJ Sigma
5. Ing. Petr Krejčířík — náčelník Aeroklubu Hranice, Svazarm
6. Pavel Rolinc — tenis TJ Slovan Teplice

Kolektivy mládeže

1. Libor Janásek — reprezentant branného závodu v kategorii dorostu, spolu s Petrem Fraisem se stali v celostátním branném závodě v Rožnově celorepublikovými přeborníky.
2. Dorost házené TJ CHV
3. Družstvo dívek košíkové Gymnázium Hranice
4. Družstvo ml. žáků B — kopaná TJ Sigma
5. Družstvo dorost A — kopaná TJ Sigma

Kolektivy dospělých

1. Oddíl turistiky TJ Sigma Hranice
2. Družstvo mužů kopaná TJ Sigma Hranice
3. Družstvo odbíjená žen ZRTV — TJ Sigma Hranice

Trenéři — cvičitelé — funkcionáři

Miroslav Janásek — cvičitel mužů TJ Velká
Světлана Ludmilová — TJ Slovan Teplice
Antonín Rolinc — TJ Slovan Teplice
Alois Sohr — Aeroklub Svazarm Hranice
Pavel Novák — motorismus Svazarm Hranice
ing. Pavel Adler — atletika TJ Sigma Hranice
Milada Fojtíková — odbor turistiky TJ Sigma Hranice
Marie Gnidová — ZRTV TJ Sigma Hranice

Zemřelí občané našeho města v měsíci lednu 1989

Králíková Josefa, Hranice, Polní 1202, nar. 13. 6. 1909
Vighová Dagmar, Hranice, Sovětské armády 1341, nar. 3. 7. 1926
Živná Marie, Hranice, 1. máje 1662, nar. 13. 7. 1922
Bezděková Zdeňka, Velká 91, nar. 26. 6. 1917
Fiala Jaroslav, Drahotuše, Hranická 317, nar. 3. 6. 1933
Kolářková Anna, Slavíč 74, nar. 22. 10. 1919
Brauner Josef, Hranice, E. Krásnohorské 242, nar. 17. 12. 1927
Kyseláková Apolonie, Hranice, Na Hrázi 1734, nar. 7. 2. 1892
Klvaňová Anna, Hranice, Jungmannova 1805, nar. 3. 7. 1907
Blažek František, Hranice, Fierlingerova 1321, nar. 20. 2. 1930

Čest a věčná památka všem zemřelým!

Životní jubilea občanů našeho města v měsíci březnu 1989

75 LET:

Korbová Emilie, Struhlovsko 1536, Hranice
Poicar Josef, Hromůvka 1518, Hranice
Kopečná Jaroslava, Mostní 580, Hranice
Martínková Helena, Tesaříkova 536, Hranice
Nevotná Marie, Kramolišova 1058, Hranice
Pěgřimočová Božena, Zborovská 1318, Hranice
Oháňka Václav, Pod Bílým kamenem 759, Hranice
Kubálková Bohumila, Lipnická 19, Drahotuše
Procházková Marie, Velká č. 59
Tvrdoňová Božena, Valšovice č. 27
Richtrová Albína, Uhřínov č. 22

60 LET:

Micháliková Marie, Jiřího z Poděbrad 1275, Hranice
Grohman Alois, Palackého 3, Hranice
Janišková Anna, Boženy Němcové 1081, Hranice
Dvořáková Marie, Lipnická 37, Drahotuše

90 LET:

Horák František, Struhlovsko 1536, Hranice
Ertlová Marie, Olšovec č. 20

Sbor pro občanské záležitosti rady MěstNV v Hranicích přeje všem jubilantům hodně zdraví a spokojenosti do dalších let.

ZNOVUZROZENÍ DIVADELNÍHO SOUBORU V HRANICÍCH

Obnovit činnost divadelního souboru v Hranicích a navázat na jeho dřívější dobrou a dlouholetou tradici se ještě nedávno zdálo nemožné. Na setkání hranických divadelních ochotníků v roce 1983 se sice ozvalo volání po novém divadelním souboru, ale zůstalo jen u přání a slov.

V loňském roce se sešla v Klubu mladých při SK ROH parta mladých nadšenců s přáním zkusit hrát divadlo. Bez dlouhých příprav začali hned zkoušet pohádkovou hru pro děti „Koláč štěstí“ a bez výrazného úspěchu ji dvakrát koncem června 1988 uvedli na jevišti Sdruženého klubu ROH.

Zůstalo otázkou zdali přes prázdninové měsíce jejich zájem o divadlo neochabne a zdali se soubor sejde k další práci. Obavy byly zbytečné, soubor se sešel hned v září loňského roku a poučen chybami z první uvedené hry začal studovat pro začínající soubor náročnou komedii Carlo Goldoniho „Treperendy“. Studiu této hry věnovali členové souboru všechny své síly a přizvali ke spolupráci ochotné členy sousedního divadelního souboru z Drahotuš. Dne 6. února t. r. se konala premiéra této inscenace a byla víc než úspěšná. Samozřejmě, byly i nedostatky, vždyť šlo o začínající soubor a náročnou komedii. Ale kritika není smyslem tohoto článku, jde jen o konstatování faktu, že ochotnické divadlo v Hranicích opět žije. Zvlášť potěšitelné je, že o jeho znovuzrození se zasloužila mládež, která je zapojena v činnosti Klubu mladých.

A kdo tento divadelní kolektiv tvoří? Jeho vůdčí osobností je Michal Heger, členové souboru jsou Monika Spirovová, Jindřich Mínařík, Monika Mrázková, Pavla Tvrdoňová, Andrea Richterová, Pavel Papoušek, Petr Bajgar, Petr Vysloužil, Simona Vystrčilová, Dáša Vokurková, Luděk Preněk, Čtibor Bubela, Petr Ježek, Jaroslav Burian, Sylva Uřinovská. Na inscenaci komedie „Treperendy“ se podílela Emilie Uřinovská z divadelního souboru „Tyl“ Drahotuše jako asistentka režie, Petr Ptáček jako zvukař, Radek Fojtů jako osvětlovač a Ludmila Millianová, která se zasloužila o výrobu dekorací.

Nadšený kolektiv mladých adeptů divadelního umění hodlá v nejbližším období reprizovat úspěšné „Treperendy“ v okolních obcích. A pak chce přistoupit ke studiu další hry. Instruktažní pomoc jim přislíbili zkušení divadelníci „staré gardy“ — Věra Šromová, Jarmila Doležalová — Zástřešková a Václav Pitron.

Soubor má všechny předpoklady k dalšímu uměleckému růstu a je jistě namístě mu popřát do budoucna upřímné herecké — zlomte vaz!

E. Horáková

Z ČINNOSTI KLUBU MLADÝCH

Činnost klubu mladých při SK ROH v Hranicích je již trvalou součástí veřejného kulturního života našeho města. Podařilo se mu nejen pro své účely vybavit malý sál v budově SK ROH na Gottwaldově nám., ale také stabilizovat kádr nadšených aktivistů z řad mládeže, většinou zástupců organizací SSM. Z nich je jmenována rada KM, která plánuje činnost, zabezpečuje jednotlivé akce a je odpovědná zřizovateli za jejich kvalitu.

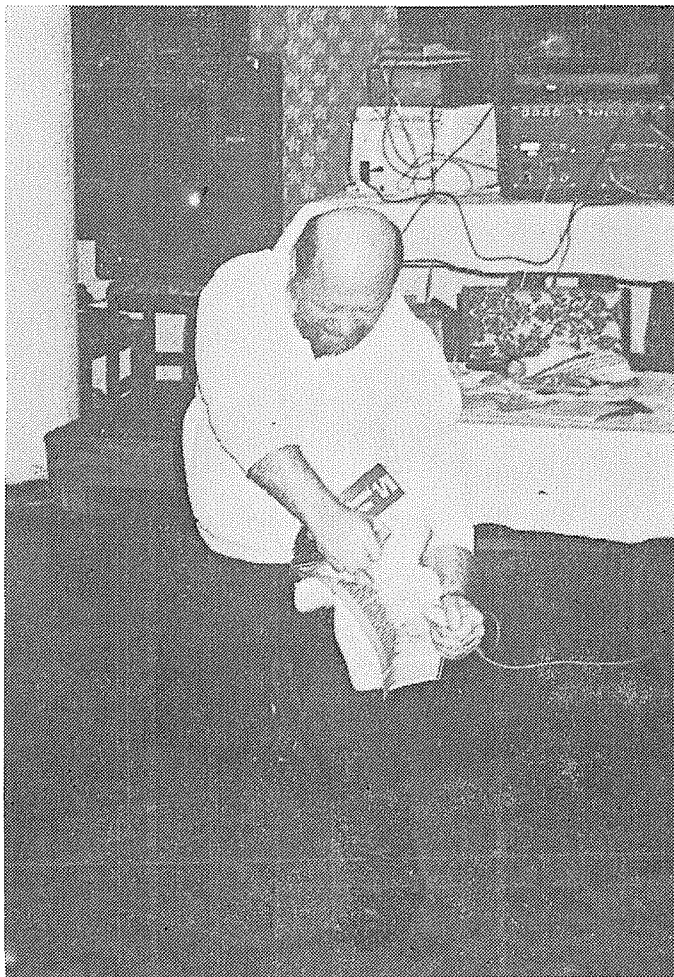
Programy KM jsou poučné, zábavné i atraktivní. Na dvou fotografiích přinášíme pohled do sálu KM, kde se dne 18. ledna t. r. konal tzv. Večer v klubu. Hostem v programu byl **Stanislav Nedorost — sedminásobný světový rekordman v silovém trhu**. Je to jediný člověk na světě, který v holých rukách, bez jakékoliv ochrany trhá předměty různých materiálů jako jsou struny, vázanky, telefonní

seznamy apod.. Mnozí ho možná znají z televizní obrazovky, kde vystoupil v pořadech „Sešlost Luďka Nekudy“ nebo „Neobvyklé výkony“. Je také členem Guinnesovy knihy rekordů. Pro návštěvníky Klubu mladých v Hranicích bylo setkání se Stanislavem Nedorostem jistě mimořádným zážitkem.

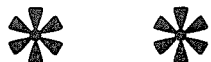

Členové rady KM před zahájením programu.

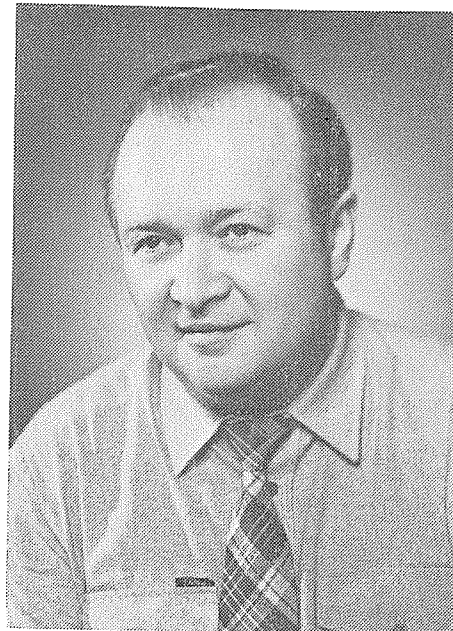

Stanislav Nedorost trhá telefonní seznam. Foto: S. Stratil.

Výstava fotografií Josefa Černého

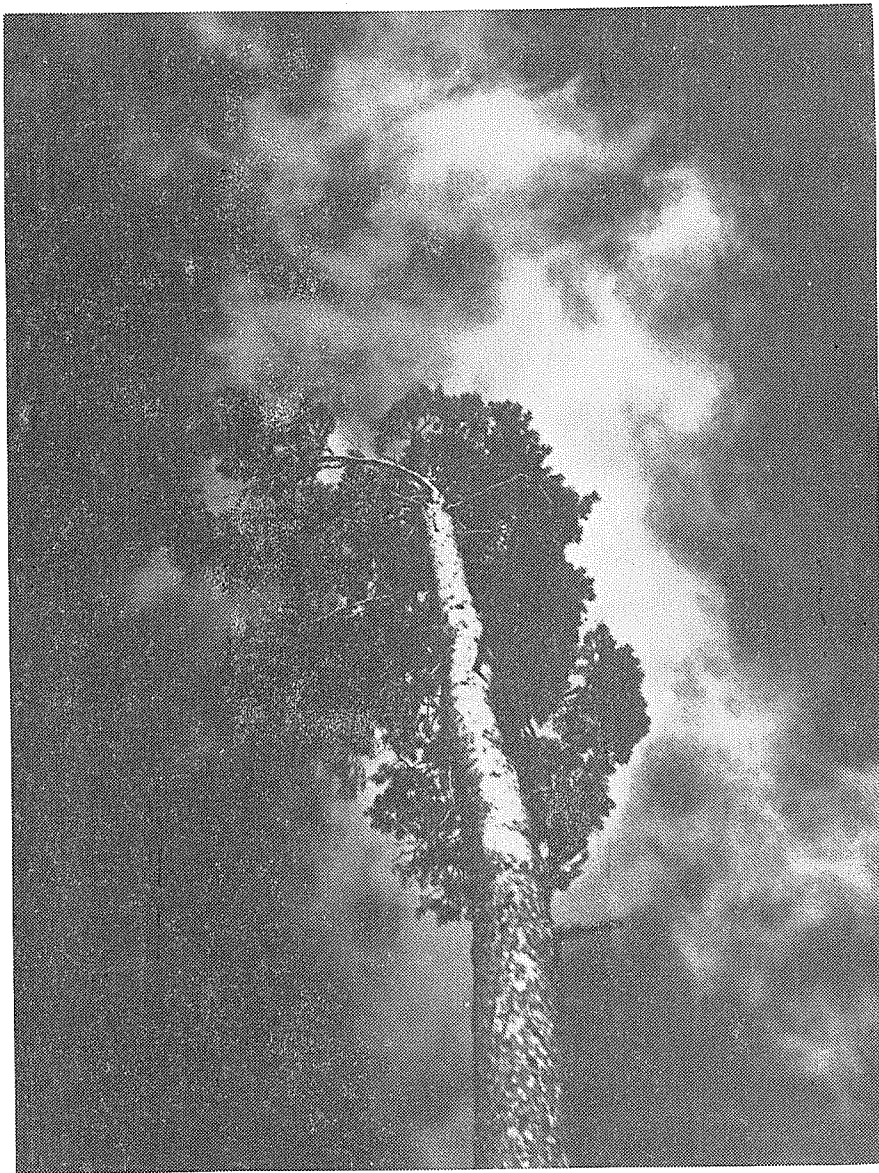
Autora není nutno podrobně představovat. Členem fotoklubu při Sdruženém klubu ROH v Hranicích je již 25 roků, a to již hovoří samo za sebe. S fotografickým aparátem však již chodí po světě celé tři desetky let, avšak nejen chodí, ale i hledá a také objevuje mizivé okamžiky života, nachází různá zátiší a také člověk a hlavně děti jsou motivem jeho fotografií. Fotografický přístroj je jen prostředkem k vyjádření svého „já“. Teprve ve své „temné komoře“, která je víceúčelovým zařízením rodiny, dotváří výtvarný proces konečné podoby fotografie, že i za takových skromných podmínek lze výtvarnou fotografii dělat, svědčí i to, že vystavoval na celé řadě okresních, krajských i celostátních výstavách, kde získal řadu cen a jiných uznání. Úspěšný byl na mnoha soutěžích. Jeho fotografie byly více než dobrou propagací na mezinárodních výstavách v NSR, Kanadě, Brazílii, Ju-

goslávii, Rumunsku, USA, Itálii, Holandsku a Bulharsku. Z vystavených fotografií alespoň některé: Torzo, Zimní kolo, Operace I. a II., Uličník, který získal stříbrnou medaili na mezinárodní výstavě „Děti objektivem“ v Hranicích. Autor nabídne k nahlédnutí katalogy mezinárodních výstav z uvedených zemí. Desítky fotografií měl uveřejněny v odborných i populárních časopisech a také v Kulturním zpravodaji města Hranic a lázní Teplic n. B. Ze své profese spolupracuje s časopisem Československá oční optika. Svými snímky se podílí na obrazové publikaci „Hranice a okolí“.

Působil v krajském poradním sboru v Ostravě, několik let jako předseda okresního poradního sboru pro fotografii při OKS v Přerově.

Když finanční stránka nedovolila pokračovat v dalších ročnících úspěšné mezinárodní výstavy „Děti objektivem“, z jeho iniciativy se ještě uskutečnilo několik ročníků této výstavy na celostátní úrovni za velké podpory Okresního kulturního střediska v Přerově.

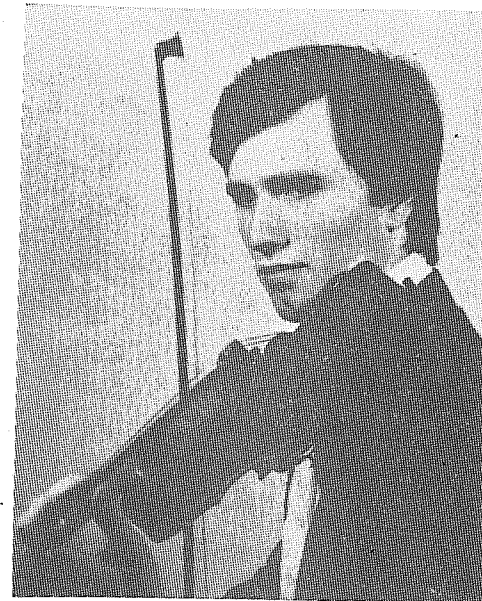
V Hranicích Josef Černý vystavoval v roce 1969. Současná výstava je v pořadí čtvrtá a je průřezem tvorby tří desetiletí.

„Borovice“. Foto: J. Černý.

PROGRAMY SK ROH

Středa 1. 3. sál SK ROH 8.30 a 10 hod.	Program pro žáky 5. a 6. tříd CUK a KUK Program brněnských umělců
Středa 1. 3. sál SK ROH 19.00 hod.	Koncert hudební skupiny PKS Praha KRAUSBERY Soubor lze charakterizovat jako blues s mnoha postranními vlivy. Osobitý mladý výraz s dráždivou progresivitou protagonisty M. Krauze je postaven na vitálním projevu, neposirádajícím žert a nadsázkou. Texty jsou naléhavé, ale mají vtíp a jemný provokující humor.
Pondělí 6. 3. klubovna SK ROH na tř. 1. máje 19.00 hod.	Přednáška s promítáním diapozitivů VLIV ČINNOSTI ČLOVĚKA NA KRAJINU Hovoří ing. Vojtěch Richtár, CSc.
Pondělí 13. 3. sál SK ROH 19.00 hod.	Akce Klubu mladých TARANTULA Koncert heavy-metalové skupiny MKS Všechnovice
	Úterý 14. 3. sál LŠU 19.30 hod.
	VII. tbonentní koncert KPH CENEK PAVLÍK — housle FRANTIŠEK MALÝ — klavír
	Koncert — beseda s hudebním skladatelem Petrem Fialou je připraven ve spolupráci s ČHF, SČSKU a Pragokoncertem.
	Program: F. Schubert, A. Dvořák, P. Fiala
Čtvrtek 16. 3. sál KM 16 a 19 hod.	MALUJEME VELIKONOČNÍ VAJÍČKA Přednáška s ukázkami. Zájemci hlaste se předem v kanceláři SK ROH, nebo telefonicky na číslech 2074 a 23571

Pátek 17. 3. sál SK ROH 19.00 hod.	Představení divadelního souboru „Tyl“ OB Drahotuše Jiří Hubač: GENERÁLKA JEHO VELIČENSTVA
Pondělí 20. 3. klubovna SK ROH na tř. 1. máje 19.00 hod.	Přednáška Tvorba a ochrana životního prostředí v socialistické společnosti Hovoří ing. Vojtěch Richtár, CSC.
Středa 22. 3. sál SK ROH 19.00 hod.	Akce Klubu mladých PAVEL LEHONKA — ŽALMAN a spol. Koncert známého písničkáře se skupinou
Úterý 28. 3. sál SK ROH 17.00 hod.	Akce Klubu mladých KLUB STOPROCENTNÍCH DĚTÍ Program pro děti od 6 do 12 let. Písničky, scénky, soutěže a diskorozcvička.
Čtvrtek 30. 3. sokolovna 16 a 19.30 hod.	LENKA FILIPOVÁ se skupinou Domino

DISKOTÉKY

Neděle 19. 3. sál SK ROH 15.00 hod.	Taneční diskotéka uvádí Vojta Janíček
Neděle 26. 3. sál SK ROH 15.00 hod.	Taneční diskotéka uvádí Vojta Janíček
Středa 29. 3. sál KM 18.00 hod.	Akce Klubu mladých SCI — FI DISKOTÉKA Taneční diskotéka v kostýmech s námětem Sci — fi. Vstup pouze v maskách.
Předprodej vstupenek v kanceláři SK ROH, tel. 2074. Změna programů vyhrazena.	

VÝSTAVY

20. 3. — 3. 4. výstavní síň SK ROH	Výstava fotografií Josefa Černého denně 11.00 — 17.00 hod. so a ne 9.00 — 13.00 hod.
--	---

Na duben připravujeme:

18. dubna	VII. koncert KPH: „Ať jiskří život“ Literárně hudební pásmo. Účinkují: zasl. um. Jiří Vala, Přemysl Kříž a Jaroslav Kolář.
-----------	--

PRACOVNĚ PRÁVNÍ PORADNA

Poradenskou službu ROH, týkající se dotazů z oblasti pracovních právních vztahů můžete navštívit

9. a 23. března od 15.00 do 17.00 hod.

v kanceláři Sdruženého klubu ROH v Hranicích. Průkaz ROH nutno vzít s sebou.

Zahájení 100 jarních kilometrů

Pořadatel turistický oddíl TJ Sigma Hranice

Dne 1. dubna 1989

Sraz — Hranice sokolovna

Program:

- hry pro nejmenší
- dvě nenáročné trasy pochodu

Účastníci obdrží účastnický list s příležitostným razítkem.
Je zajištěn prodej záznamníků 100 jarních kilometrů.

PROGRAMY KIN

Kino SVĚT

4.—6. 3.	Cotton club Americký kriminální retrofilm o válce gangů. Nepřístupný do 18 let.
7.—10. 3.	Hoří, má panenko Česká komedie, v níž se tančí, krade a hasí. Nevhodný do 12 let.
11.—13. 3.	Yesterday Láska provázená rytmem Beatles. Polský film. Mládeži nepřístupno.
14.—17. 3.	Zubaté ostří Dramatické vyšetřování rituální vraždy. Americký film. Mládeži nepřístupno.
18.—20. 3.	Podivná policie Francouzský film. Nebezpečná hra policejního komisaře, pátrajícího po pachatelích brutálních vražd. Mládeži nepřístupno.
20. 3. pro členy KPSF	Vojna a mír III — Borodino Třetí část sovětské filmové epopeje.
21.—24. 3.	Vzpomínky na Afriku Americký film. Příběh, situovaný do Afriky před první světovou válkou. Nevhodný do 12 let.

25.—27. 3.	Cikánka Francouzská filmová komedie o muži, oloupeném o srdce, auto i peníze. Nevhodný do 12 let.
28.—31. 3.	Kopytem sem, kopytem tam Český film. Bezstarostná existence tří přátel je vážně ohrožena smrtelnou nemocí. Mládeži nepřístupno. Začátky představení jsou v 17 a v 19.30 hodin. Na označené filmy poskytujeme 50 % slevu.

Filmy pro děti — každou sobotu v 15.00 hod.

4. 3.	Skrytá tvrz Rumunský film. Dobrodružná výprava dětí za tajemstvím, skrytým pod sněhem.
11. 3.	Panáček ze dřeva Italská pohádka. Pinocchiova dobrodružství při hledání ztraceného tatínka.
18. 3.	Paví princezna Čínská pohádka o dvou královstvích, velké lásce a proradném rádci.
25. 3.	Prorokovo oko Polský film. Dobrodružný příběh z I. poloviny 17. století.

Filmy pro mládež — každou neděli ve 14.30 hod.

5. 3.	Souboj titanů Film Velké Británie. Dobrodružný příběh z řecké mytologie o věčném boji dobra a zla.
12. 3.	Tři válečníci Americký film. Dobrodružství indiánského chlapce, který poznal pouta rodných tradic.
19. 3.	Kristián Česká hudební komedie s Oldřichem Novým.
26. 3.	Dobry voják Švejk Český film podle světoznámého románu Jaroslava Haška.

Představení pro školní družiny — každé úterý a středu ve 13.30 hod.

1. 3.	Dařbuján a Pandrhola Česká lidová pohádka.
7. a 8. 3.	O zlaté mušce a zlém pavoukovi Pohádkové vyprávění o Bolkovi a Lolkovi a mnoha zvířátkách.

14. a 15. 3.	O psu Dobrákovi Sovětský film. Cestování ve světě pohádek na zemi i ve vesmíru.
21. a 22. 3.	O medvědu Ondřejovi Dvě české pohádky o medvědech dobrodružstvích.
28. a 29. 3.	Princ a Večernice Český film podle pohádky O Měsíčníkovi, Slunečnickovi a Větrníkovi.

Kino DRAHOTUŠE

Středa 1. 3. 19.30 hod.	Ultimatum Dramatické střetnutí se skupinou teroristů.
Pátek 3. 3. 19.30 hod. Pondělí 6. 3. 19.30 hod.	Mona Lisa Anglický melodramatický příběh o londýnském podsvětí
Neděle 5. 3. 16.30 hod.	Tři válečníci Dobrodružství indiánského chlapce. Film USA.
Středa 8. 3. 19.30 hod.	Bože, to je dnes klidný večer Italský film. Tragikomický příběh mladého smolaře.
Pátek 10. 3. 19.30 hod. Neděle 12. 3. 16.30 hod. Pondělí 13. 3. 19.30 hod.	Pilotův návrat Boj o záchranu posádky letadla
Středa 15. 3. 19.30 hod.	Utajená tajemství Příběh ženy, která spojila svůj osud s teroristy. Italský film.
Pátek 17. 3. 19.30 hod. Neděle 19. 3. 16.30 hod. Pondělí 20. 3. 19.30 hod.	Honba za diamantem Komedie USA. Jak získat diamant a najít lásku.
Středa 22. 3. 19.30 hod.	Pokání Filmové podobenství. Film vyznamenaný zvláštní porotou MFF v Cannes.
Pátek 24. 3. 19.30 hod. Neděle 26. 3. 16.30 hod. Pondělí 27. 3. 19.30 hod.	Queen v Budapešti Rockový koncert anglické hudební skupiny

Středa 29. 3. 19.30 hod.	Nejistá sezóna Hořká komedie o nejisté sezóně malého divadla.
Pátek 31. 3. 19.30 hod. Pondělí 3. 4. 19.30 hod.	Samuraj Gonza Japonský historický film vyznamenaný na 36 festivalu v Berlíně
Neděle 2. 4. 16.30 hod.	Únos aut Bláznivá komedie o zloději luxusních aut.

Nedělní pohádky pro děti ve 14.30 hodin

Neděle 5. 3.	Bolek a Lolek na divokém západě Nová dobrodružství známých kamarádů
Neděle 12. 3.	Moře začíná za vsí Dětský film o tajné výpravě k moři
Neděle 19. 3.	Pohádka o Ošklivém káčátku Klasická pohádka pro děti
Neděle 26. 3.	Oslí kůže Pohádka o krásné princezně a prstenu

Představení pro družinu — každou středu ve 13.30 hod.

Středa 1. 3.	Kam doškáče ranní ptáče Dětská komedie o tom, jak si opatřit dvojníka
Středa 8. 3.	Ošklivé káčátko Dětské pásmo pohádkových příběhů
Středa 15. 3.	O statečném kováři Film na motivy pohádky B. Němcové.
Středa 22. 3.	Potíže s Dominikem Animovaná pohádka pro děti
Středa 29. 3.	Panáček ze dřeva Pinocchiova dobrodružství při hledání tatínka.
	Změna programu vyhrazena.

Zpravodaj města Hranic a lázní Teplic nad Bečvou. — Vydává Sdružený klub ROH v Hranicích. — Tisknou MTZ Olomouc, provoz 12, Leninova 21. — Cena Kčs 2,—.
— Tisk povolen ONV Přerov pod číslem: o 380824388.